

eller *enhver* person kan få lov at komme til Danmark, blot fordi man er blevet bortført. Jeg ser slet ikke på de konkrete tilfælde – dem kan der være god ræson i at se på og se, om der er mulighed for at gøre noget ved, og det går jeg ud fra at ministeren vil gøre – men det er ikke efter vores mening rimeligt at lovgive på den måde, som er foreslået her.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan forstå, at fru Else Theill Sørensen ud over de fem fejl, som integrationsministeren har bedt embedsmændene om at finde, nu har opfundet en sjette.

Men samtidig må jeg også kvittere for, at fru Else Theill Sørensen rent faktisk kan se, at det er et problem for disse mennesker, at det er et problem for den mor, som sidder tilbage og gerne vil have en tilværelse sammen med sin voksne datter. Det er da et problem, hvis det er sådan, at denne mor ikke har mulighed for at vende tilbage til det danske samfund med sin nystiftede familie.

Fru Else Theill Sørensen skal også huske på – hvis fru Else Theill Sørensen har fulgt de her sager – at når kvinden bliver gift, får sin egen selvstændighed og dér tager kontakt til sin mor og siger: Jeg vil gerne have kontakt, jeg vil gerne bo hos dig kortere eller længere tid af mit liv, så kan hun ikke gøre det, således som reglerne fortolkes af integrationsministeren. Derfor dette ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Dette ændringsforslag stemmer vi imod, fordi det giver en hel generel tilladelse, og det ønsker vi ikke.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Bodil Kornbek som ordfører.

Bodil Kornbek (KD):

Kristendemokraterne støtter dette ændringsforslag, om end vi er meget bevidste om, at der er et dilemma i forslaget, fordi vi mener, at der er tale om nogle særlige regler for en særlig gruppe, og dermed er der også lidt tale om en forskelsbehandling.

Jeg tror, det var hr. Søren Søndergaard, der var inde på at spørge: Jamen hvad med de børn, som er udsat for skilsmisse eller har andre oplevelser, men som ikke får de samme muligheder?

Vi ved, at det selvfølgelig er problematisk. Men samtidig har vi jo i de her 2½ år på det her område arbejdet for, at det skal være muligt at leve med sin familie i Danmark, og vi har ikke været fortalere for de ændringer og de stramninger, som regeringen sammen med Socialdemokratiet har bragt på bane. Så det er meget svært at skulle stemme imod dette forslag, fordi vi hermed giver nogle familier mulighed for at være sammen, og det vil vi trods alt gerne støtte op om.

Socialdemokraterne gør meget ud af, at der er tale om en generel ændring. Ja ja, så lad os da kalde det en generel ændring på et meget særligt område. For os er det stadig væk at sige, at der altså er tale om nogle særlige regler. Men vi vælger at støtte dette forslag.

Jeg vil dog lige til sidst kommentere den her diskussion om, hvorvidt man skal lovgive på baggrund af nogle enkelttilfælde, enkeltsager. Nu har jeg ikke selv set den udsendelse, så det er i hvert fald ikke derfor, vi har den holdning, vi har. Det mener jeg naturligvis ikke at vi bør gøre som Folketing. Men vi gør det jo. Den sidste sag, jeg kan huske, var på sundhedsområdet, Jasonsagen; den tror jeg de fleste af os egentlig godt kan huske. Det var jo netop på baggrund af en enkeltsag. Så jeg tror, at man måske ikke skal råbe så højt; man bør i hvert fald ikke kaste med sten, hvis man selv bor i et glashus.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne takke fru Kornbek for, at hun trods alt havde lidt skrupler over denne særlovgivning, om end det ikke får hende til at stemme imod ændringsforslaget.

Kl. 11.50

Jeg vil takke fru Anne Baastrup for, at hun igen omtaler så udførligt, at det er TV 2-Nyhederne, og at det er programmet Dags Dato, som ligger bag dette ændringsforslag. Derfor vil jeg gerne fortælle, hvordan TV 2's indslag blev til. Jeg blev kaldt op i gården på Sortedamsdosseringen, hvor TV 2 holder til, og der sagde jeg følgende: Jeg er imod en særlovgivning, fordi der er en særlig paragraf, som kan bruges i sådanne særlige tilfælde. Og så blev jeg spurgt: Vil du bruge den paragraf? Så sagde jeg: Det kan jeg ikke stå her i TV 2 og afgøre, men hvis den kommer til departementet og på mit bord, så vil jeg naturligvis se på den. Sådan var det, jeg sagde – så kort og klart. Og da jeg så blev spurgt igen, gentog jeg bare det samme, hvorefter TV 2 kun bringer de første fem ord, nemlig at jeg er imod særlovgivning; og så kunne man jo bringe for-